

Bruxelles, 30. svibnja 2018.
(OR. en)

9555/18

**Međuinstitucijski predmet:
2018/0198 (COD)**

**FSTR 25
REGIO 33
FC 26
CADREFIN 53
IA 153
CODEC 905**

PRIJEDLOG

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	30. svibnja 2018.
Za:	g. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2018) 373 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o mehanizmu za uklanjanje pravnih i administrativnih prepreka u prekograničnom kontekstu

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2018) 373 final.

Priloženo: COM(2018) 373 final

Strasbourg, 29.5.2018.
COM(2018) 373 final

2018/0198 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o mehanizmu za uklanjanje pravnih i administrativnih prepreka u prekograničnom
kontekstu**

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Jedan od glavnih ciljeva Unije jest promicanje njezina općeg skladnog razvoja. Unija stoga razvija i provodi aktivnosti koje vode jačanju njezine ekonomske, socijalne i teritorijalne kohezije. Ona osobito nastoji smanjiti razlike u stupnju razvijenosti među različitim regijama te zaostalost regija u najnepovoljnijem položaju (članak 174. Ugovora o funkcioniranju Europske unije („UFEU")), od kojih „posebnu pozornost posvećuje (...) prekograničnim (...) regijama”. Unija i njezini neposredni susjedi u Europskom udruženju slobodne trgovine („EFTA”) trenutačno imaju četrdeset unutarnjih kopnenih granica.

Financiranjem u okviru Interrega¹ od 1990. se podupiru programi prekogranične suradnje u pograničnim regijama EU-a, među ostalim sa zemljama EFTA-e. U okviru Interrega financirale su se tisuće projekata i inicijativa koje su pridonijele europskoj integraciji. Glavna postignuća Interrega uključuju: povećano povjerenje, veću povezanost, poboljšano stanje okoliša, bolje zdravlje i gospodarski rast. Pravnim okvirom za razdoblje od 2014. do 2020. iz Europskog fonda za regionalni razvoj („EFRR”) omogućila se u okviru Interrega potpora projektima za „jačanje institucionalnih kapaciteta javnih tijela i zainteresiranih strana te učinkovite javne uprave promicanjem pravne i administrativne suradnje i suradnje između građana i institucija”². U okviru Interrega od njegove se uspostave pružala potpora i dovršetku unutarnjeg tržišta³. Regije uz unutarnje granice proteklih su se desetljeća zahvaljujući europskoj integraciji preobrazile iz rubnih područja u područja u kojima se bilježi rast i nude nove mogućnosti. Dovođenje jedinstvenog tržišta 1992. potaknuo je produktivnost EU-a i smanjio troškove u EU-u jer su ukinute carinske formalnosti, uvedena su usklađena ili uzajamno priznata tehnička pravila te su zbog tržišnog natjecanja snižene cijene; trgovina unutar EU-a povećala se za 15 % tijekom 10 godina; ostvaren je dodatni rast te je stvoreno 2,5 milijuna dodatnih radnih mjesta.

Međutim, tijekom postupka „prekograničnog preispitivanja”⁴ koji je trajao više od dvije godine Komisija je prikupila dokaze da granične regije u načelu ostvaruju gospodarski lošije rezultate od drugih regija u državi članici. Pristup javnim uslugama, npr. bolnicama i sveučilištima⁵, u njima je općenito otežan. Snalaženje između različitih administrativnih i pravnih sustava i dalje je složeno i stvara znatne troškove. Pojedinci, poduzeća, javna tijela i

¹ Interreg, koji je poznat i pod nazivom Europska teritorijalna suradnja („ETS”), jedan je od dvaju ciljeva kohezijske politike i njime se osigurava okvir za provedbu zajedničkih mjera i razmjena politike između nacionalnih, regionalnih i lokalnih dionika iz različitih država članica. Opći je cilj ETC-a promicati skladan gospodarski, socijalni i teritorijalni razvoj Unije kao cjeline. Interreg se temelji na tri vrste suradnje: prekograničnoj (Interreg A), transnacionalnoj (Interreg B) i međuregionalnoj (Interreg C). Pet programskih razdoblja Interrega slijedila su jedno za drugim: Interreg I (1990. – 1993.), Interreg II (1994. – 1999.), Interreg III (2000. – 2006.), Interreg IV (2007. – 2013.) i Interreg V (2014. – 2020.).

² Članak 7. stavak 1. točka (a) podtočka iv. Uredbe Vijeća (EU) br. 1299/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o posebnim odredbama za potporu iz Europskog fonda za regionalni razvoj cilju „Europska teritorijalna suradnja” (SL L 347, 20.12.2013., str. 259.)

³ Točke 3. i 13. Obavijesti C(90) 1562/3 državama članicama o utvrđivanju smjernica za operativne programe koje su države članice pozvane uspostaviti u okviru inicijative Zajednice o pograničnim područjima (Interreg) (SL C 215, 30.8.1990., str. 4.).

⁴ Vidjeti: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/cooperation/european-territorial/cross-border/review/.

⁵ „Područja specifičnih geografskih značajki”, Europska komisija, GU REGIO (2009.), oznaka radnog dokumenta: 02/2009: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/working-papers/2009/territories-with-specific-geographical-features.

nevladine organizacije podijelili su s Komisijom svoja ponekad negativna iskustva u pogledu interakcije preko unutarnjih granica. Komisija je zbog toga donijela Komunikaciju „Poticanje rasta i kohezije u graničnim regijama EU-a”⁶ („Komunikacija o graničnim regijama”). U njoj se ističu načini na koje EU i njegove države članice mogu smanjiti složenost, potrebno vrijeme i troškove prekogranične interakcije te promicati objedinjavanje usluga uz unutarnje granice. Sagledava se što je potrebno poboljšati kako bi građani i poduzeća u graničnim regijama mogli u potpunosti iskoristiti prilike na obje strane granice. U Komunikaciji se predlaže akcijski plan od 10 točaka od kojih je jedna posebno usmjerena na pravne i administrativne granične prepreke⁷.

Stoga je razumno smatrati da je pravne prepreke (posebno one povezane sa zdravstvenim uslugama, propisima radnog prava, porezima, razvojem poslovanja) i prepreke povezane s razlikama u upravnim kulturama i nacionalnim pravnim okvirima teško riješiti samim programima (jer je za njih bilo potrebno donošenje odluka izvan upravljačkih struktura programa i projekta). Na međuvladinoj, regionalnoj i lokalnoj razini već postoji niz djelotvornih mehanizama za prekograničnu suradnju⁸.

Jedna konkretna aktivnost navedena u točki 9. Komunikacije o graničnim regijama odnosi se na inicijativu pokrenutu u okviru luksemburškog predsjedništva 2015.: više država članica razmatra korisnost novog instrumenta za pojednostavnjenje prekograničnih projekata kojim bi se na dobrovoljnoj osnovi i uz suglasnost nadležnih tijela omogućilo da se pravila jedne države članice primjenjuju u susjednoj državi članici. To bi se primjenjivalo na određeni vremenski ograničen projekt ili mjeru koje su pokrenula lokalna i/ili regionalna javna tijela, a odvijaju se u graničnoj regiji⁹. Komisija je pozorno pratila te aktivnosti, slaže se s konceptom i stoga predlaže dobrovoljni mehanizam za uklanjanje pravnih prepreka u graničnim regijama.

Za detaljne informacije o ovom Prijedlogu vidjeti odjeljak 5. u nastavku.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike**

U okviru Interrega, kao glavnog financijskog instrumenta kohezijske politike, podupiru se programi prekogranične suradnje u graničnim regijama EU-a, među ostalim i oni sa susjednim zemljama EFTA-e. Međutim, kako je navedeno u Komunikaciji o graničnim regijama, granične regije gospodarski su općenito manje uspješne od drugih regija u državi članici. Stoga su uz europsko financiranje potrebne mjere kojima bi se dopunilo daljnje financiranje EU-a u graničnim regijama jer se postojeće teškoće ne mogu ukloniti samo financiranjem i ulaganjima, kao što je Interreg.

Mehanizam za uklanjanje pravnih prepreka u graničnim regijama stoga je nužan kao dopuna financijskoj potpori u okviru Interrega, ali i institucionalnoj potpori, primjerice Europskoj

⁶ Komunikacija Komisije Vijeću i Europskom parlamentu „Poticanje rasta i kohezije u graničnim regijama EU-a” – COM(2017) 534 final, 20. 9. 2017.

⁷ U kontekstu te komunikacije granična prepreka nije tek ograničenje slobodnog kretanja kako ga je utvrdio Sud EU-a, nego i zakon, pravilo ili administrativna praksa kojom se priječi inherentni potencijal granične regije u prekograničnim aktivnostima.

⁸ Za više informacija vidjeti SWD(2017) 307, točka 3.1., str. 24., 25., 32., 36. i 48.

⁹ Informativni dokument za neformalni ministarski sastanak o teritorijalnoj koheziji u okviru luksemburškog predsjedništva, vidjeti: http://www.amenagement-territoire.public.lu/fr/eu-presidency/Informal-Ministerial-Meetings-on-Territorial-Cohesion-and-Urban-Policy-26-27-November-2015-Luxembourg-City_.html#; vidjeti i SWD(2017) 307 final, točka 3.9., str. 49. – 50.

grupaciji za teritorijalnu suradnju¹⁰, jer takve grupacije nemaju zakonodavne ovlasti za nadvladavanje pravnih prepreka¹¹.

- **Dosljednost s drugim politikama Unije**

Kako je prethodno navedeno, kohezijska politika i jedinstveno tržište uzajamno se podupiru. Mehanizmom koji će se uspostaviti ovom Uredbom pridonijelo bi se ciljevima Komunikacije o graničnim regijama i potaknuo bi se potencijal graničnih regija koji je djelomično neiskorišten zbog različitih pravnih sustava. U nedavnoj studiji koju je naručila Komisija¹² o gospodarskom učinku prekograničnih prepreka na BDP i razinu zaposlenosti u regijama duž unutarnjih kopnenih granica procijenjeno je da bi se, čak i ako se bi se uklonilo samo 20 % postojećih prepreka, BDP graničnih regija povećao za 2 %. Mehanizam za uklanjanje pravnih prepreka u graničnim regijama stoga je nužna dopuna funkcioniranju unutarnjeg tržišta, što je glavni cilj Unije (članak 3. UEU-a i članak 3. stavak 1. točka (b) UFEU-a)¹³.

Odredbe u ovom Prijedlogu o pravnoj zaštiti osoba s boravištem u prekograničnoj regiji koje smatraju da im je nanesena šteta činjenjem ili propustima koji nastaju uslijed primjene mehanizma od strane nadležnih tijela odnose se poglavito na upravno/javno pravo i ne utječu na postojeće pravo EU-a o rješavanju sukoba zakona¹⁴, jer se to pravo EU-a odnosi samo na građansko pravo. Ovom Uredbom ne dovodi se u pitanje takvo pravo (takvo pravo EU-a može se primjenjivati na sporove o ugovornim ili izvanugovornim pitanjima).

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

U članku 175. trećem podstavku UFEU-a predviđene su posebne mjere koje je potrebno utvrditi izvan okvira fondova koji su navedeni u njegovu prvom podstavku, kako bi se ostvarili ciljevi socijalne i ekonomske kohezije predviđeni UFEU-om. Skladni razvoj cjelokupnog područja Zajednice i veća gospodarska, socijalna i teritorijalna kohezija podrazumijevaju jačanje teritorijalne suradnje. Stoga je primjereno poduzeti mjere za poboljšanje uvjeta za provedbu aktivnosti teritorijalne suradnje.

¹⁰ Uredba (EZ) br. 1082/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o Europskoj grupaciji za teritorijalnu suradnju (EGTS) (SL L 210, 31.7.2006., str. 19.).

¹¹ Vidjeti članak 7. stavak 4. prvi podstavak Uredbe (EZ) br. 1082/2006.

¹² Politecnico di Milano (2017.) *Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions* (Kvantifikacija učinaka pravnih i upravnih graničnih prepreka u regijama s kopnenim granicama). Vidjeti COM(2017) 534 final, str. 6; za dodatne informacije vidjeti i popratni SWD(2017) 307 final, točka 2.2., str. 20. – 22.

¹³ Vidjeti i 9. uvodnu izjavu preambule UEU-a (naknadno označeno **masnim slovima**): „ODLUČNI da promiču gospodarski i socijalni napredak svojih naroda, uzimajući u obzir načelo održivog razvoja i u okviru **ostvarivanja unutarnjeg tržišta, čvršće povezanosti** i zaštite okoliša, te da provode politike koje osiguravaju da pomaci u gospodarskoj integraciji budu popraćeni usporednim napretkom u drugim područjima, ...”.

¹⁴ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.) („**Bruxelles I. preinaka**”),

Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL L 338, 23.12.2003., str. 1.) („**Bruxelles II.**”), Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (**Rim I**) (SL L 177, 4.7.2008., str. 6.) i

Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (**Rim II**) (SL L 199, 31.7.2007., str. 40.).

- **Supsidijarnost**

Uvjeti teritorijalne suradnje trebali bi se stvoriti u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji („UEU”). Države članice poduzele su pojedinačne, bilateralne ili čak multilateralne inicijative za uklanjanje pravnih graničnih prepreka. Međutim, ti mehanizmi ne postoje u svim država članicama ili ne postoje za sve granice predmetne države članice. Financiranje (većinom u okviru Interrega) i pravni instrumenti (većinom EGTS-ovi) predviđeni na razini EU-a do sada nisu bili dostatni za uklanjanje pravnih graničnih prepreka diljem EU-a. Države članice stoga ne mogu u dostatnoj mjeri ostvariti ciljeve predložene mjere na središnjoj ili regionalnoj i lokalnoj razini već se, zbog njezina raspona ili učinka, ti ciljevi mogu bolje ostvariti na razini Unije. Stoga je potrebno daljnje djelovanje zakonodavca Unije.

- **Proporcionalnost**

U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u članku 5. stavku 4. UEU-u sadržaj i oblik djelovanja Unije ne bi trebali prelaziti ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva Ugovora. Uporaba posebnog mehanizma uspostavljenog ovom Uredbom dobrovoljna je. Država članica može odlučiti da će, na određenoj granici s jednom ili više susjednih država članica, nastaviti rješavati pravne prepreke u određenoj prekograničnoj regiji u okviru djelotvornih mehanizama koje je uspostavila na nacionalnoj razini ili koje je formalno ili neformalno uspostavila s jednom ili više država članica. U tom slučaju, može odlučiti da ne primjenjuje mehanizam uspostavljen na temelju ove Uredbe. Jednako tako, država članica može odlučiti, na određenoj granici s jednom ili više susjednih država članica, da će se pridružiti postojećem djelotvornom mehanizmu koji je formalno ili neformalno uspostavila jedna susjedna država članica ili više njih. Ako se u okviru tog mehanizma dopušta pridruživanje, ona opet može odlučiti da ne primjenjuje mehanizam uspostavljen na temelju ove Uredbe. Stoga se ovom Uredbom ne prelazi ono što je nužno za postizanje ciljeva tih prekograničnih regija za koje države članice nemaju uspostavljene učinkovite mehanizme za uklanjanje pravnih prepreka.

- **Odabir instrumenta**

Kako je utvrđeno u prethodnom odjeljku 1., države članice poduzele su pojedinačne, bilateralne ili čak multilateralne inicijative za uklanjanje pravnih graničnih prepreka.

Uredbom se utvrđuju obveze država članica za uspostavu, za svaku granicu sa susjednom državom članicom, mehanizma za uklanjanje pravnih prepreka u zajedničkoj prekograničnoj regiji i istodobno im se dopušta provedba drugih učinkovitih mehanizama.

Preporuka ne bi bila najučinkovitiji instrument jer preporuke nemaju obvezujuću snagu (vidjeti članak 288. stavak 5. UFEU-a).

Direktiva također ne bi bila najučinkovitiji instrument jer je obvezujuća, u pogledu rezultata koji je potrebno postići, za svaku državu članicu kojoj je upućena, a odabir oblika i metoda postizanja tog rezultata prepušten je nacionalnim tijelima (vidjeti članak 288. stavak 3. UFEU-a). Kako je navedeno u odjeljku 3.2. Komunikacije o graničnim regijama, prenošenje direktive EU-a u dvjema susjednim državama članicama može dovesti do stvaranja dvaju različitih sustava koji se susreću na unutarnjim granicama. To može uzrokovati složenost, ponekad čak i pravnu nesigurnost, te povećati troškove¹⁵. Ovaj Prijedlog odnosi se upravo na

¹⁵ Na primjer, Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi sadržava 19 slučajeva u kojima se primjenjuju minimalni standardi, primjerice za utvrđivanje posebnih rokova. To potencijalno znači 19 situacija u kojima prekogranična javna nabava može biti posebno otežana jer će određene države članice primjenjivati dulje rokove.

mehanizam za uspostavu metode na razini EU-a jer je samo nekoliko država članica uspostavilo drugačiju metodu. Direktivom bi se stoga mogle stvoriti nove razlike u graničnim regijama.

3. REZULTATI RETROSPEKTIVNIH EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA, TEMELJNA PRAVA

- **Retrospektivne evaluacije / provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Nije primjenjivo: novo zakonodavstvo.

- **Savjetovanja s dionicima**

Koncept za prekograničnu politiku izvorno potječe od rada obavljenog 2015. u okviru luksemburškog predsjedavanja Vijećem, što je dovelo do uspostave neformalne radne skupine država članica koja se otad redovno sastaje. Neformalna radna skupina istražila je mogućnosti za olakšavanje rješavanja trajnih graničnih prepreka, posebice pri provedbi prekograničnih projekata. Ta je skupina osmislila koncept primjene pravila (zakoni, propisi, standardi) jedne države članice preko granice u susjednoj državi članici. Na sastancima skupine obično sudjeluje od 10 do 15 država članica. Grupacije država članica također su bile aktivne, posebno Unija Beneluksa i Nordijsko vijeće ministara.

Drugi dionici, posebno granične regije i institucije, traže uspostavu takvog instrumenta već neko vrijeme. To je posebno došlo do izražaja tijekom prekograničnog preispitivanja koje je od 2015. do 2017. proveo GU REGIO. Tijekom tog preispitivanja održalo se i javno savjetovanje na svim službenim jezicima EU-a te je zaprimljeno više od 620 odgovora. Na pitanje povezano s potencijalnim rješenjem graničnih pitanja, nekoliko ispitanika izričito je tražilo od Komisije da nastoji promicati veću fleksibilnost u provedbi nacionalnog/regionalnog zakonodavstva u graničnim regijama. Nekoliko je puta predložena ideja „oslobađanja” granične regije od nacionalnog zakonodavstva ili njegove prilagodbe tamošnjim uvjetima.

Naposljetku, u nacrtima mišljenja Odbora regija te Europskog parlamenta kao odgovor na Komunikaciju „Poticanje rasta i kohezije u graničnim regijama EU-a” izričito se pozdravlja prijedlog za razvoj takvog instrumenta. Oba će se mišljenja donijeti na ljeto 2018.

- **Procjena učinka**

Učinak i europska dodana vrijednost Interrega u velikoj su mjeri prepoznati. Međutim, prekogranične prepreke u mnogim slučajevima (posebno u vezi sa zdravstvenim uslugama, propisima radnog prava, lokalnim javnim prijevozom i razvojem poduzetništva) potječu od razlika u administrativnim praksama i nacionalnim pravnim okvirima. Rješavanje tih pitanja samo u okviru programa zahtijevno je te je potrebno donijeti odluke izvan programskih struktura.

Kako bi se to pokrenulo, luksemburško predsjedništvo i nekoliko država članica istražili su 2015. primjenu pravila jedne države članice u susjednoj državi članici. Komisija predlaže olakšavanje takvih rješenja „gotovim” pravnim instrumentom.

Postoje dvije mogućnosti: Europska prekogranična obveza („obveza”) (koja sama po sebi omogućuje odstupanje od uobičajenih pravila) ili Europska prekogranična izjava („izjava”) (potpisnici se službeno obvezuju na donošenje zakonodavnih akata kako bi se izmijenila uobičajena pravila). Mehanizam će:

- ostati dobrovoljan: države članice mogu se odlučiti za mehanizam ili primijeniti druge djelotvorne mehanizme za rješavanje pravnih graničnih prepreka;
- biti usmjeren na kopnene granice unutar EU-a, uz istodobno omogućivanje državama članicama da primijene mehanizam i na morske i vanjske granice;
- obuhvaćati zajedničke projekte za bilo koji dio infrastrukture s učinkom u prekograničnoj regiji ili uslugu od općeg gospodarskog interesa koja se pruža u prekograničnoj regiji.

Ako se bi se riješilo pitanje 20 % postojećih pravnih i administrativnih prepreka uz unutarnje granice, BDP graničnih regija povećao bi se za 2 %. Obveza pridonosi tome omogućivanjem besplatnog pravnog okvira za smanjenje troškova i trajanja određenih prekograničnih projekata.

Okvirom bi se pri provedbi prekograničnih projekata pomoglo u rješavanju određenih složenosti koje stvaraju visoke troškove. Međutim, tu se ne radi o univerzalnom rješenju već se državama članicama daje mogućnost pronalaska rješenja koja se najbolje uklapaju u regionalni kontekst.

- **Pojednostavnjenje**

Nije primjenjivo: novo zakonodavstvo.

- **Temeljna prava**

U skladu s člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji, Unija priznaje prava, slobode i načela utvrđene u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, koja ima jednaku pravnu snagu kao i Ugovori. Nadalje, temeljna prava, kako su zajamčena Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i kako proizlaze iz ustavnih tradicija zajedničkih državama članicama, čine opća načela prava EU-a.

Ovaj Prijedlog odnosi se na pravni mehanizam za uklanjanje pravnih graničnih prepreka i stoga je većinom upućen nadležnim tijelima država članica. Građani bi trebali imati koristi od dogovorenih rješenja. Uklanjanjem pravnih graničnih prepreka u skladu s ovim Prijedlogom pomoglo bi se ljudima koji žive u graničnim regijama da ostvare svoja temeljna prava. To se posebno odnosi na pravo na zaštitu osobnih podataka (članak 8.), pravo na obrazovanje uključujući pristup strukovnom i trajnom osposobljavanju (članak 14.), slobodu izbora zanimanja i pravo na rad (članak 15.), posebno slobodu tražiti zaposlenje, raditi i ostvarivati pravo na poslovni nastan i pružati usluge u svakoj državi članici, slobodu poduzetništva (članak 16.), pristup socijalnoj sigurnosti i socijalnoj pomoći (članak 34.), pristup zdravstvenoj zaštiti (članak 35.) i pristup uslugama od općega gospodarskog interesa (članak 36.).

Prijedlogom je stoga obuhvaćeno i pitanje djelotvorne pravne zaštite ljudi u graničnim regijama.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ne očekuje se da će ovaj Prijedlog neposredno utjecati na proračun jer se odnosi na uspostavu mehanizma, a ne financijskog instrumenta.

Sudjelovanje Središnje točke za granice uspostavljene u Komisiji također nema neposredni utjecaj na proračun jer je već uspostavljena te joj je dodijeljeno osoblje.

5. OSTALI ELEMENTI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Kao i svaka Uredba EU-a, ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama. Člankom 291. stavkom 1. UFEU-a od država članica se zahtijeva da donose sve mjere nacionalnog prava potrebne za provedbu pravno obvezujućih akata Unije. Kako je navedeno u odjeljku 3.2. Komunikacije o graničnim regijama, čak i ako postoji europsko zakonodavstvo, državama članicama ostavljena je određena mjera fleksibilnosti i diskrecije u načinu njegove primjene u nacionalnim sustavima te u utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu uredbi EU-a. Zbog toga doticaj dvaju različitih sustava uz unutarnje granice može uzrokovati složenost, ponekad čak i pravnu nesigurnost, te povećati troškove. Stoga su potrebni ujednačeni uvjeti za provedbu pravno obvezujućih akata Unije. Kako je dopušteno u skladu s člankom 291. stavkom 2. UFEU-a, predloženom Uredbom provedbene ovlasti mogu se dodijeliti Komisiji. Kao i u slučaju metoda za kontrolu provedbe drugih pravnih instrumenata na razini EU-a¹⁶, ovaj Prijedlog ograničava se na zahtjev državama članicama da Komisiji priopće svoja nacionalna provedbena pravila kako bi ona mogla procijeniti omogućuje li se tim nacionalnim pravilima djelotvorna provedba ove Uredbe.

Kako bi ocijenila je li mehanizam uspostavljen ovim Prijedlogom uredbe dodatni učinkovit alat za uklanjanje pravnih prepreka u graničnim regijama, Komisija bi trebala ocijeniti postojeće zakonodavstvo, u skladu s Agendom za bolju regulativu¹⁷. Stoga se predlaže da, kao i u slučaju EGTS-a, Komisija proslijedi Europskom parlamentu, Vijeću i Odboru regija izvješće o primjeni predložene Uredbe u kojem ocjenjuje, na temelju pokazatelja, njezinu djelotvornost, učinkovitost, relevantnost, europsku dodanu vrijednost i mogućnosti za pojednostavljenja u roku od pet godina od početka primjene predložene Uredbe.

• Detaljno obrazloženje pojedinih odredaba prijedloga

Poglavlje 1. – Opće odredbe (članci od 1. do 7.)

U Poglavlju 1. utvrđuju se predmet i područje primjene Uredbe, definicije i pojašnjenja, odabir država članica hoće li ili neće primjenjivati mehanizam uspostavljen ovim Prijedlogom, nacionalne i regionalne prekogranične koordinacijske točke u državama članicama i koordinacijska točka na razini EU-a.

Predmet (**članak 1.**) je mehanizam za primjenu u određenoj državi članici, za zajedničku prekograničnu regiju, pravnih odredaba iz susjedne države članice ako bi primjena njezinih zakona predstavljala pravnu prepreku provedbi zajedničkog projekta (koji bi mogao biti infrastruktura ili bilo koja usluga od općeg gospodarskog interesa).

Mehanizam se sastoji od sklapanja Europske prekogranične obveze („obveza”), koja je samoizvršna, ili Europske prekogranične izjave („izjava”), za koju je potreban daljnji zakonodavni postupak u državi članici.

¹⁶ Vidjeti članak 16. treći podstavak Uredbe (EU) br. 1082/2006. „Država članica dostavlja Komisiji sve odredbe koje se donose prema ovom članku, kao i njihove izmjene.”

¹⁷ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću i Vijeću: „Bolja regulativa: bolji rezultati za snažniju Uniju (COM(2016) 615 final od 14. 9. 2016.).

Područjem primjene predložene Uredbe (**članak 2.**) obuhvaćene su zajedničke granične regije s kopnenim granicama. Na temelju dokaza prikupljenih u okviru prekograničnog preispitivanja i kako je utvrđeno u Komunikaciji o graničnim regijama, s pravnim se preprekama većinom suočavaju osobe koje obavljaju interakcije na kopnenim granicama jer građani svakodnevno ili tjedno prelaze granice radi posla, učenja, kupovine ili uporabe objekata ili usluga od općeg gospodarskog interesa, ili njihove kombinacije.

U članku 3. navedene su definicije koje su potrebne za provedbu predložene Uredbe te neka pojašnjenja, posebno u pogledu država članica koje obuhvaćaju nekoliko teritorijalnih jedinica sa zakonodavnim ovlastima, kako bi se zajamčilo da sve relevantne razine predmetne države članice mogu, prema potrebi, izmijeniti pravne prepreke u njihovoj nadležnosti.

Kako bi se poštovalo načelo supsidijarnosti, države članice mogu se odlučiti za mehanizam uspostavljen predloženom Uredbom ili nastaviti upotrebljavati druge učinkovite mehanizme za uklanjanje pravnih prepreka ili se, za određene granice, pridružiti drugim učinkovitim mehanizmima (**članak 4.**). Većina država članica vjerojatno će prvo morati donijeti zakonodavstvo kako bi nadležnim tijelima omogućile sklapanje obveze na temelju čijeg će donošenja moći „preuzeti preko granice” pravne odredbe susjedne države članice, odstupajući na taj način od svojih „uobičajeno” primjenjivih nacionalnih pravila. Neke države članice mogu samo dopustiti svojim nadležnim tijelima da se priključe izjavi čime će se obvezati na donošenje zakonodavnih akata kako bi formalnim zakonodavnim aktom odstupile od „uobičajeno” primjenjivih nacionalnih pravila. U slučaju samoizvršne obveze „uobičajeno” primjenjiva nacionalna pravila ostaju, ali obveza dovodi do odstupanja. U slučaju izjave „uobičajeno” primjenjiva nacionalna pravila formalno se izmjenjuju kako bi se dopustilo izričito odstupanje.

Države članice koje se odluče za mehanizam uspostavljen u skladu s predloženom Uredbom moraju uspostaviti nacionalne ili, u slučaju saveznih država, regionalne prekogranične koordinacijske točke (**članak 5.**). Naposljetku, u **članku 6.** navedene su zadaće koordinacijske točke na razini EU-a, kako je najavljeno u Komunikaciji o graničnim regijama, koje su već uspostavljene u Glavnoj upravi Komisije za regionalnu i urbanu politiku. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, **člankom 7.** Komisiji se dodjeljuju provedbene ovlasti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸ za uspostavu baze podataka i pravila o njezinu održavanju, za zaštitu podataka te za model koji će prekogranične koordinacijske točke upotrebljavati za podnošenje informacija o provedbi i uporabi mehanizma. Baza podataka mora biti u skladu s odredbama o zaštiti podataka na temelju Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹.

Poglavlje 2. – Postupak sklapanja obveze ili izjave (članci od 8. do 17.)

Postupak sklapanja obveze ili izjave sastoji se od izrade i podnošenja zahtjeva za pokretanje (**članci 8. i 9.**) koji izrađuje „pokretač”, prethodne analize države članice koja je potrebna za „preuzimanje preko granice” pravnih odredaba susjedne države članice (**članci 10. i 11.**), izrade obveze ili izjave koje se sklapaju (**članci od 12. do 15.**) i konačno od sklapanja obveze

¹⁸ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

¹⁹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

ili izjave i njihova potpisivanja od strane nadležnih tijela obiju država članica (**članci 16. i 17.**).

U **članku 8.** detaljnije se utvrđuje tko može biti „pokretač”: (a) javno ili privatno tijelo koje je odgovorno za pokretanje ili za pokretanje i provedbu zajedničkog projekta (npr. tijelo koje organizira javni prijevoz u Strasbourgu i koje planira proširiti tramvajsku liniju preko granice do njemačkog grada Kehla) ili (b) jedno ili više lokalnih ili regionalnih tijela koja se nalaze predmetnoj prekograničnoj regiji ili u toj prekograničnoj regiji izvršavaju javne ovlasti (npr. grad Strasbourg ili struktura između zajednica Strasbourg Eurométropole ili grada Kehla) ili (c) tijelo s pravnom osobnošću ili bez nje koje je uspostavljeno radi prekogranične suradnje i nalazi se u predmetnoj prekograničnoj regiji ili je barem djelomično pokriva, uključujući Europske grupacije za teritorijalnu suradnju u skladu s Uredbom (EZ) br. 1082/2006 Europskog parlamenta i Vijeća, euroregije, EU-regije i slična tijela (npr. europski okrug u okviru EGTS-a Strasbourg-Ortenau) ili (d) organizacija uspostavljena u ime prekograničnih regija u cilju promicanja interesa prekograničnih područja i olakšavanja umrežavanja sudionika i razmjene iskustava, kao što je Udruga europskih pograničnih regija, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* ili Srednjoeuropska služba za prekogranične inicijative ili (e) nekoliko subjekata iz točaka od (a) do (d) zajedno.

Pokretač izrađuje zahtjev za pokretanje koji obuhvaća elemente navedene u **članku 9.** Odstupanje od „uobičajeno” primjenjivog nacionalnog prava ograničeno je na strogi minimum u pogledu obuhvaćenog područja i trajanja.

Ključni dionici u državama članicama od kojih se traži sklapanje obveze ili izjave su nacionalne ili regionalne prekogranične koordinacijske točke koje surađuju sa svim nadležnim tijelima u svojoj državi članici i s istovjetnim tijelima u susjednoj državi članici (**članci 10. i 11.**). Prekogranične koordinacijske točke moraju do određenog roka odgovoriti i odlučiti hoće li pokrenuti postupak koji dovodi do sklapanja obveze ili izjave, je li pravna prepreka „stvarna” i je li za jednu ili više pravnih prepreka već pronađeno rješenje koje bi se moglo primijeniti. Od pokretača se može tražiti da revidira ili dopuni svoj zahtjev (**članak 12.**).

Kada se zahtjev za pokretanje smatra potpunim, prekogranična koordinacijska točka mora izraditi nacrt obveze ili izjave i, ponovno do određenog roka, s drugom državom članicom postići sporazum o tekstu (**članci od 13. do 15.**) i konačno ga sklopiti (**članci od 16. do 17.**). U potpisanoj obvezi ili izjavi utvrđuju se elementi navedeni u članku 14. stavku 1. Potpisana obveza ili izjava mora se za službenu objavu dostaviti ne samo pokretaču već i prekograničnoj koordinacijskoj točki susjedne države članice, nadležnom tijelu njegove države članice, koordinacijskoj točki EU-a i tijelu koje je imenovala država članica koja preuzima odredbu (**članak 17. stavak 2. točka (e).**).

Poglavlje 3. – Provedba i praćenje obveza ili izjava (članci od 18. do 20.)

Obveza se provodi, prema potrebi, izmjenom postojećih upravnih akata na temelju „uobičajeno” primjenjivog prava ili donošenjem novih upravnih akata na temelju zakona „preuzetog preko granice” (**članak 18.**). Ako je nekoliko tijela nadležno za različite aspekte složene pravne prepreke, obveza je popraćena rasporedom za svako od tih tijela. U skladu s načelom supsidijarnosti, na donošenje i prenošenje tih izmijenjenih ili novih upravnih akata mora se primjenjivati nacionalni zakon o upravnom postupku (**članak 18. stavak 5.**).

Izjava se mora provoditi podnošenjem jednog ili više prijedloga nadležnom zakonodavnom tijelu u cilju izmjene nacionalnog prava kako bi se obuhvatila nužna odstupanja (**članak 19.**).

U oba slučaja, nakon provedbe svih planiranih koraka, prekogranična koordinacijska točka mora obavijestiti koordinacijske točke u drugoj državi članici kao i koordinacijsku točku EU-a (članak 18. stavci 4. i 5. te članak 19. stavci 6. i 7.).

Države članice mogu odlučiti da prekogranična koordinacijska točka može podsjetiti nadležno tijelo na poštovanje rokova i rasporeda iz članka 14. stavka 3. i članka 18. stavka 1. te može obavijestiti tijelo koje nadzire nadležno tijelo za preuzimanje ili nadležnog člana vlade o propuštenim rokovima ili rasporedima utvrđenima u predmetnoj obvezi ili izjavi (članak 6. stavak 2. točka (e)).

Države članice trebale bi odlučiti koja će tijela pratiti usklađenost s predmetnom obvezom i s izmijenjenim odredbama donesenima u skladu s izjavom (**članak 20.**). Na temelju upravnih akata trebalo bi pratiti poštovanje obveza i prava njihovih adresata. Državama članicama trebalo bi omogućiti da odluče hoće li to praćenje povjeriti nadležnim tijelima države članice čije su pravne odredbe prenesene jer su ta tijela bolje upoznata s tim pravilima ili nadležnim tijelima države članice u kojoj se te odredbe primjenjuju jer su ta tijela bolje upoznata s ostatkom pravnog sustava država članica koje preuzimaju odredbe i s pravom koje se primjenjuje na adresate.

Poglavlje 4. – Pravna zaštita u skladu s obvezom i izjavom (članci 21. i 22.)

Na temelju iskustva stečenog tijekom pregovora o Uredbi o EGTS-u te kako bi se odgovorilo na određena pitanja nekih država članica, bilo bi prikladno razmotriti pitanje pravne zaštite osoba s boravištem u prekograničnoj regiji koje smatraju da im je nanesena šteta činjenjem ili propustima koji nastaju uslijed primjene pravnih odredaba druge države članice od strane nadležnih tijela, na temelju obveze ili izjave (**članak 21. stavak 1.**).

U slučaju obveza i izjava pravo susjedne države članice primjenjuje se u državi članici koja preuzima odredbu na način kako je ugrađeno u njezino zakonodavstvo i stoga bi pravnu zaštitu trebali pružiti sudovi država članica koje preuzimaju odredbu čak i ako osobe imaju zakonito boravište u državi članici čija se odredba prenosi. Isto bi se trebalo primjenjivati na pravni lijek protiv države članice čiji se upravni akt osporava (**članak 21. stavak 2.**). Na primjer, upravni akt kojim se omogućuje prometovanje tramvaja na njemačkom državnom području na temelju francuskog zakona trebalo bi osporavati samo na njemačkim sudovima.

Na pravni lijek protiv praćenja primjene obveze i izjave trebalo bi primjenjivati drugačiji pristup. Ako je tijelo iz susjedne države članice (npr. Francuske) pristalo pratiti primjenu izmijenjenog prava u Njemačkoj (ugrađivanjem francuskih odredaba i odstupanjem od „uobičajeno” primjenjivih njemačkih odredaba) i može u svoje ime djelovati prema osobama s boravištem u prekograničnom području, nadležni su sudovi države članice u kojoj te osobe imaju zakonito boravište (**članak 22. stavak 1.**). Na primjer, ako francusko nadležno tijelo može u svoje ime donijeti upravni akt upućen operatoru tramvajskog prometa koji ima zakoniti poslovni nastan u Francuskoj (navodeći da on nije poštovao francusko pravo u pogledu tehničkih zahtjeva za elektroničku signalizaciju na njemačkom državnom području), u tom su slučaju nadležni francuski sudovi. Međutim, ako nadležno tijelo za prenošenje ne može djelovati u svoje ime već samo u ime nadležnog tijela za preuzimanje, nadležni su sudovi države članice koja preuzima odredbu, neovisno o zakonitom boravištu osobe (**članak 22. stavak 2.**). Na primjer, ako francusko nadležno tijelo prati poštovanje francuskog prava, ali je upravni akt u ime njemačkog nadležnog tijela, u tom su slučaju nadležni njemački sudovi.

Poglavlje 5. – Provedbene i završne odredbe (članci od 23. do 26.)

Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, posebno za razmjenu informacija između prekograničnih koordinacijskih točaka i Komisije putem baze podataka koju uspostavlja i održava Komisija, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti u skladu sa zakonodavstvom o postupku odbora. U praktične i koordinacijske svrhe taj će odbor biti „Koordinacijski odbor za europske strukturne i investicijske fondove” (**članak 23.**).

Završnim odredbama²⁰ utvrđuje se obveza država članica da donesu nacionalne odredbe potrebne za osiguravanje djelotvorne primjene predložene Uredbe (**članak 24. stavak 1.**) i da u roku od jedne godine od stupanja na snagu predložene Uredbe obavijeste Komisiju o tim nacionalnim provedbenim pravilima i o uspostavi nacionalne ili regionalne prekogranične koordinacijske točke (**članak 24. stavak 2.**).

Budući da će u tim odredbama biti navedeno koje su granične regije države članice obuhvaćene mehanizmom, Komisija će moći ocijeniti je li se država članica odlučila za drugačiji mehanizam za granice koje nisu navedene. Države članice trebale bi svejedno izričito izvijestiti o takvom izboru u skladu s člankom 4., ali bez rokova (**članak 24. stavak 3.**).

U **članku 25.** utvrđuje se obveza Komisije da dostavi izvješće o primjeni predložene Uredbe u roku od pet godina od njezina donošenja.

Primjenu Uredbe trebalo bi odgoditi za jednu godinu nakon njezina stupanja na snagu kako bi države članice imale jednu godinu za donošenje svojih nacionalnih provedbenih odredaba (**članak 26.**).

²⁰ Na temelju iskustva s odgovarajućim odredbama Uredbe (EU) br. 1082/2006 (članci od 16. do 18.).

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o mehanizmu za uklanjanje pravnih i administrativnih prepreka u prekograničnom kontekstu

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 175. treći stavak,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) U članku 175. trećem podstavku Ugovora predviđene su posebne mjere koje je potrebno utvrditi izvan fondova koji su predmet prvog podstavka tog članka, kako bi se ostvarili ciljevi socijalne i gospodarske kohezije predviđeni Ugovorom. Skladni razvoj cjelokupnog područja Unije i veća gospodarska, socijalna i teritorijalna kohezija podrazumijevaju jačanje teritorijalne suradnje. Stoga je primjereno donijeti mjere koje su potrebne za poboljšanje uvjeta za provedbu mjera teritorijalne suradnje.
- (2) U članku 174. Ugovora priznaju se izazovi s kojima se suočavaju granične regije i predviđeno je da bi im Unija trebala posvetiti posebnu pozornost kada razvija i provodi mjere koje vode jačanju ekonomske, socijalne i teritorijalne kohezije Unije. Budući da se povećao broj kopnenih i morskih granica, Unija i njezini neposredni susjedi u Europskom udruženju slobodne trgovine („EFTA”) imaju četrdeset unutarnjih kopnenih granica.
- (3) U svojoj Komunikaciji „Poticanje rasta i kohezije u graničnim regijama EU-a”²³ („Komunikacija o graničnim regijama”) Komisija navodi da su se regije uz unutarnje granice proteklih desetljeća zahvaljujući europskoj integraciji preobrazile iz rubnih područja u područja u kojima se bilježi rast i nude nove mogućnosti. Dovršetak jedinstvenog tržišta 1992. potaknuo je produktivnost Unije i smanjio troškove u EU-u jer su ukinute carinske formalnosti, uvedena su usklađena ili uzajamno priznata tehnička pravila te su zbog tržišnog natjecanja snižene cijene; trgovina unutar EU-a povećala se za 15 % tijekom 10 godina; ostvaren je dodatni rast te je stvoreno 2,5 milijuna dodatnih radnih mjesta.

²¹ Još nije objavljeno u *Službenom listu*.

²² Još nije objavljeno u *Službenom listu*.

²³ Komunikacija Komisije Vijeću i Europskom parlamentu „Poticanje rasta i kohezije u graničnim regijama EU-a” – COM(2017) 534 final, 20. 9. 2017.

- (4) U Komunikaciji o graničnim regijama navedeni su i dokazi o činjenici da u graničnim regijama još uvijek postoji niz pravnih prepreka, posebno onih povezanih sa zdravstvenim uslugama, propisima radnog prava, porezima, razvojem poduzetništva te prepreke povezane s razlikama u upravnim kulturama i nacionalnim pravnim okvirima. Ni financiranje u okviru europske teritorijalne suradnje ni institucionalna potpora Europskim grupacijama za teritorijalnu suradnju (EGTS-ovi) nisu sami po sebi dostatni za uklanjanje tih ograničenja koja čine stvarne prepreke djelotvornoj suradnji.
- (5) Programima u okviru cilja „Europska teritorijalna suradnja”, koji je poznat pod nazivom „Interreg”²⁴ od 1990. se pruža potpora programima prekogranične suradnje u graničnim regijama Unije, uključujući u onima sa zemljama EFTA-e. U okviru Interrega financirale su se tisuće projekata i inicijativa koje su pridonijele europskoj integraciji. Glavna postignuća Interrega uključuju: povećano povjerenje, veću povezanost, poboljšano stanje okoliša, bolje zdravlje i gospodarski rast. Interreg je financiranjem projekata „od građana za građane”, ulaganjem u infrastrukturu i podupiranjem inicijativa za institucijsku suradnju doveo do znatnog napretka u graničnim regijama i pridonio je njihovoj preobrazbi. Sredstvima u okviru Interrega pružala se potpora i suradnji na određenim morskim granicama. Međutim, pravne prepreke znatno su manji problem za morske granične regije jer tamo nije fizički moguće svakodnevno ili jednom tjedno prelaziti granicu zbog posla, obrazovanja i osposobljavanja, kupovine, uporabe objekata i usluga od općeg gospodarskog interesa ili njihove kombinacije ili zbog brzih hitnih intervencija.
- (6) Financijska potpora prekograničnoj suradnji u okviru Interrega dopunjena je EGTS-ovima koji su uspostavljeni od 2006. Uredbom (EU) br. 1082/2006 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵. Međutim, u skladu s člankom 7. stavkom 4. prvim podstavkom Uredbe (EZ) br. 1082/2006, EGTS-ovi ne mogu izvršavati zakonske ovlasti za rješavanje pravnih i administrativnih prepreka u prekograničnom kontekstu.
- (7) U Komunikaciji o graničnim regijama Komisija se, među ostalim mjerama, pozvala na inicijativu pokrenutu tijekom luksemburškog predsjedništva 2015.: više država članica razmatra korisnosti novog instrumenta za pojednostavnjenje prekograničnih projekata kojim bi se na dobrovoljnoj osnovi i uz suglasnost nadležnih tijela omogućilo da se pravila jedne države članice primjenjuju u susjednoj državi članici. To bi se primjenjivalo na određeni vremenski ograničen projekt ili mjeru koje su pokrenula lokalna ili regionalna tijela, a odvijaju se u graničnoj regiji.
- (8) Iako već postoji niz učinkovitih mehanizama za prekograničnu suradnju na međuvladinoj, regionalnoj i lokalnoj razini u određenim regijama Unije, njima nisu obuhvaćene sve granične regije u Uniji. Stoga je, kako bi se postojeći sustavi dopunili, nužno uspostaviti dobrovoljni mehanizam za uklanjanje pravnih i administrativnih prepreka u graničnim regijama („Mehanizam”).
- (9) U potpunosti poštujući ustavno i institucionalno ustrojstvo država članica, uporaba Mehanizma trebala bi biti dobrovoljna u pogledu onih graničnih regija u određenim državama članicama u kojima drugi učinkoviti mehanizam već postoji ili bi se mogao uspostaviti sa susjednom državom članicom. Trebao bi se sastojati od dvije mjere:

²⁴ Pet programskih razdoblja Interrega slijedila su jedno za drugim: INTERREG I (1990. – 1993.), INTERREG II (1994. – 1999.), INTERREG III (2000. – 2006.), INTERREG IV (2007. – 2013.) i INTERREG V (2014. – 2020.).

²⁵ Uredba (EZ) br. 1082/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o Europskoj grupaciji za teritorijalnu suradnju (EGTS) (SL L 210, 31.7.2006., str. 19.).

potpisivanja i sklapanja Europske prekogranične obveze („obveza”) ili potpisivanja Europske prekogranične izjave („izjava”).

- (10) Obveza bi trebala biti samoizvršna, što znači da se u skladu sa sklapanjem obveze određene pravne odredbe jedne države članice primjenjuju na državnom području susjedne države članice. Trebalo bi biti prihvatljivo i da države članice mogu donijeti zakonodavni akt kojim će se dopustiti sklapanje obveze kako bi se spriječilo da tijelo koje nije zakonodavno tijelo odstupa od nacionalnog zakonodavstva koje je službeno donijelo zakonodavno tijelo te protivno pravnoj jasnoći i transparentnosti ili oboje.
- (11) Za izjavu bi svejedno bio potreban zakonodavni postupak u državi članici. Tijelo koje sklapa izjavu trebalo bi dati službenu izjavu da će do određenog roka pokrenuti zakonodavni postupak koji je nužan za izmjenu primjenjivog nacionalnog prava i primjenu, na temelju izričitog odstupanja, prava susjedne države članice.
- (12) S pravnim se preprekama većinom susreću osobe koje obavljaju interakciju na kopnenim granicama jer građani svakodnevno ili tjedno prelaze granice. Kako bi se utjecaj ove Uredbe usredotočio na regije koje su najbliže granici i u kojima postoji najviši stupanj integracije i interakcije između susjednih država članica, ona bi se trebala primjenjivati na prekogranične regije u smislu državnog područja obuhvaćenog susjednim graničnim regijama s kopnenim granicama u dvije ili više država članica na razini regija NUTS 3²⁶. To ne bi trebalo sprječavati države članice da primjenjuju Mehanizam i na druge morske i vanjske granice osim onih sa zemljama EFTA-e.
- (13) U cilju koordinacije zadaća različitih tijela koja će u nekim državama članicama uključivati nacionalna i regionalna zakonodavna tijela unutar određenih država članica i između jedne ili više susjednih država članica, svaka država članica koja odluči primjenjivati Mehanizam trebala bi imati obvezu uspostaviti nacionalne i, prema potrebi, regionalne prekogranične koordinacijske točke i odrediti njihove zadaće i nadležnosti tijekom različitih koraka Mehanizma koji uključuju pokretanje, sklapanje, provedbu i praćenje obveza i izjava.
- (14) Komisija bi trebala uspostaviti koordinacijsku točku na razini Unije, kako je najavljeno u Komunikaciji o graničnim regijama. Ta koordinacijska točka trebala bi surađivati s različitim nacionalnim i, prema potrebi, regionalnim prekograničnim koordinacijskim točkama. Komisija bi trebala uspostaviti i održavati bazu podataka o obvezama i izjavama u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća²⁷.
- (15) Ovom Uredbom trebalo bi uspostaviti postupak za sklapanje obveze ili izjave i detaljno opisati različite korake: izradu i podnošenje zahtjeva za pokretanje, prethodnu analizu pravnih odredaba susjedne države članice koju obavlja država članica koja će ih primjenjivati, izradu obveze ili izjave koju treba sklopiti i, konačno, postupak sklapanja obveze ili izjave. Detaljno bi trebalo utvrditi i elemente koji će biti obuhvaćeni zahtjevom za pokretanje, nacrtom i konačnim obvezama i izjavama te odgovarajuće rokove.
- (16) Konkretnije, u ovoj bi Uredbi trebalo definirati tko može biti pokretač zajedničkog projekta. Budući da bi se Mehanizmom trebala poboljšati provedba zajedničkih

²⁶ Uredba (EZ) br. 1059/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o uspostavi zajedničkog razvrstavanja prostornih jedinica za statistiku (NUTS) (SL L 154, 21.6.2003., str. 1.).

²⁷ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

prekograničnih projekata, prva skupina trebala bi biti tijela koja pokreću takve zajedničke projekte ili koja ih pokreću i provode. Pojam projekta trebalo bi shvaćati u širokom smislu tako da se odnosi na određeni dio infrastrukture ili na niz aktivnosti u pogledu određenog državnog područja ili na oboje. Drugo, lokalno ili regionalno tijelo koje se nalazi određenoj prekograničnoj regiji ili koje izvršava javne ovlasti u toj prekograničnoj regiji trebalo bi ovlastiti za pokretanje inicijative za primjenu nacionalnog prava koje čini prepreku, ali izmjena tog prava ili odstupanje od njega izvan su njegove institucionalne nadležnosti. Treće, pokretač bi trebala biti tijela uspostavljena za prekograničnu suradnju koja se nalaze u predmetnoj prekograničnoj regiji ili ju barem djelomično pokrivaju, uključujući EGTS-ove ili slična tijela za organizaciju prekograničnog razvoja na strukturirani način. Naposljetku, inicijativu bi mogla pokrenuti i tijela specijalizirana za prekograničnu suradnju koja mogu znati za učinkovita rješenja sličnog pitanja drugdje u Uniji. Kako bi se mogla stvoriti sinergija između tijela na koja prepreka izravno utječe i tijela koja su stručna za prekograničnu suradnju općenito, sve skupine mogu zajednički pokrenuti Mehanizam.

- (17) Ključni dionik u državama članicama od kojeg se traži sklapanje obveze ili izjave trebala bi biti odgovarajuća nacionalna ili regionalna prekogranična koordinacijska točka koja će surađivati sa svim nadležnim tijelima u svojoj državi članici i s istovjetnim tijelima u susjednoj državi članici. Trebalo bi također jasno utvrditi da prekogranična koordinacijska točka može odlučiti hoće li pokrenuti postupak koji dovodi do sklapanja obveze ili izjave i je li za jednu ili više pravnih prepreka već pronađeno rješenje koje bi se moglo primijeniti. S druge strane, trebalo bi utvrditi i da država članica čije bi se pravne odredbe trebale primjenjivati u drugoj državi članici može odbiti njihovu primjenu izvan svojeg državnog područja. Svaku odluku trebalo bi obrazložiti i priopćiti.
- (18) Ovom Uredbom trebalo bi uspostaviti podrobna pravila o provedbi, primjeni i praćenju sklopljenih obveza i izjava koje je potrebno sklopiti i potpisati.
- (19) Provedba samoizvršne obveze trebala bi se sastojati od primjene nacionalnih odredaba druge države članice. To bi trebalo značiti izmjenu pravno obvezujućih upravnih akata koji su već doneseni u skladu s uobičajeno primjenjivim nacionalnim pravom ili, ako to još nije učinjeno, donošenje novih upravnih akata na temelju zakonodavstva druge države članice. Ako je nekoliko tijela nadležno za različite aspekte složene pravne prepreke, obveza bi trebala biti popraćena rasporedom za svaki od tih aspekata. U skladu s načelom supsidijarnosti, na donošenje i prenošenje izmijenjenih ili novih upravnih akata trebalo bi primjenjivati nacionalni zakon o upravnom postupku.
- (20) Provedba izjava trebala bi se sastojati većinom od izrade i podnošenja zakonodavnog prijedloga o izmjeni postojećeg nacionalnog propisa ili odstupanja od njega. Nakon donošenja, te izmjene ili odstupanja trebalo bi objaviti i zatim provoditi kao obveze izmjenom i donošenjem pravno obvezujućih upravnih akata.
- (21) Na temelju pravno obvezujućih akata trebalo bi pratiti poštovanje obveza i prava njihovih adresata. Državama članicama trebalo bi omogućiti da odluče hoće li to praćenje povjeriti nadležnim tijelima države članice čije su pravne odredbe prenesene jer su ta tijela bolje upoznata s tim pravilima ili nadležnim tijelima države članice u kojoj se te odredbe primjenjuju jer su ta tijela bolje upoznata s ostatkom pravnog sustava država članica koje preuzimaju odredbe i s pravom koje se primjenjuje na adresate.
- (22) Trebalo bi pojasniti zaštitu osoba s boravištem u prekograničnim regijama na koje izravno ili neizravno utječe primjena i praćenje obveze i izmijenjenog zakonodavstva

na temelju izjave koje smatraju da im se naštetilo činjenjem ili propustom uslijed njihove primjene. U slučaju obveze i izjave pravo susjedne države članice primjenjivalo bi se u državi članici koja preuzima odredbu na način kako je ugrađeno u njezino zakonodavstvo i stoga bi pravna zaštita trebala biti u nadležnosti sudova država članica koje preuzimaju odredbu čak i ako osobe imaju zakonito boravište u državi članici čija se odredba prenosi. Isto načelo trebalo bi primjenjivati i na pravni lijek protiv države članice čiji se upravni akt osporava. Međutim, na pravni lijek protiv praćenja primjene obveze i izjave trebalo bi primjenjivati drugačiji pristup. Ako je tijelo iz države članice čija se odredba prenosi prihvatilo pratiti primjenu izmijenjene pravne odredbe države članice koja preuzima odredbu i može djelovati u pogledu osoba s boravištem u prekograničnom području u korist tijela države članice koja preuzima odredbu, ali u svoje ime, nadležni sudovi trebali bi biti sudovi države članice u kojoj te osobe imaju zakonito boravište. S druge strane, ako nadležno tijelo za prenošenje ne može djelovati u svoje ime već samo u ime nadležnog tijela za preuzimanje, nadležni bi trebali biti sudovi države članice koja preuzima odredbu, neovisno o zakonitom boravištu osobe.

- (23) Ovom Uredbom trebalo bi uspostaviti pravila o njezinoj provedbi, praćenju njezine primjene i o obvezama država članica u pogledu njihovih nacionalnih provedbenih pravila.
- (24) Kako bi se uspostavila baza podataka u skladu s člankom 8., Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje pravila o njezinu održavanju, o zaštiti podataka i modelu koji će prekogranične koordinacijske točke upotrebljavati za podnošenje informacija o provedbi i uporabi Mehanizma. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu sa savjetodavnim postupkom iz Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸. Iz razloga praktičnosti i koordinacije, „Koordinacijski odbor za europske strukturne i investicijske fondove” trebao bi biti odbor nadležan za postupak donošenja provedbenih akata.
- (25) U nacionalnim provedbenim pravilima treba utvrditi koje su granične regije određene države članice obuhvaćene obvezom ili izjavom. Posljedično, Komisija će moći ocijeniti je li se država članica odlučila za drugačiji mehanizam za granicu koja nije spomenuta.
- (26) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, posebno pravo na zaštitu osobnih podataka (članak 8.), pravo na obrazovanje (članak 14.), sloboda izbora zanimanja i pravo na rad (članak 15.), posebno sloboda tražiti zaposlenje, raditi i ostvarivati pravo na poslovni nastan i pružati usluge u svakoj državi članici, sloboda poduzetništva (članak 16.), pristup socijalnoj sigurnosti i socijalnoj pomoći (članak 34.), pristup zdravstvenoj zaštiti (članak 35.) i pristup uslugama od općeg gospodarskog interesa (članak 36.).
- (27) Uvjeti teritorijalne suradnje trebali bi se stvoriti u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji. Države članice poduzele su pojedinačne, bilateralne ili čak multilateralne inicijative za uklanjanje pravnih graničnih prepreka. Međutim, ti mehanizmi ne postoje u svim država članicama ili ne postoje za sve granice određene države članice. Financijski (većinom Interreg) i pravni instrumenti (većinom EGTS-ovi) predviđeni na razini EU-a do sada nisu bili dostatni za uklanjanje pravnih graničnih prepreka diljem EU-a. Države članice stoga ne mogu u

²⁸ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

dostatnoj mjeri ostvariti ciljeve predložene mjere na središnjoj ili regionalnoj i lokalnoj razini već se, zbog njezina raspona ili učinka, ti ciljevi mogu bolje ostvariti na razini Unije. Stoga je potrebno daljnje djelovanje zakonodavca Unije.

- (28) U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u članku 5. stavku 4. UEU-u sadržaj i oblik djelovanja Unije ne bi trebali prelaziti ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva Ugovora. Uporaba posebnog Mehanizma uspostavljenog Uredbom dobrovoljna je. Ako država članica odluči da će, na određenoj granici s jednom ili više susjednih država članica, nastaviti rješavati pravne prepreke u određenoj prekograničnoj regiji u okviru djelotvornih mehanizama koje je uspostavila na nacionalnoj razini ili koje je formalno ili neformalno uspostavila s jednom ili više susjednih država članica, ona ne mora odabrati Mehanizam uspostavljen ovom Uredbom. Slično tomu, ako država članica odluči, na određenoj granici s jednom ili više susjednih država članica, da će se pridružiti postojećem djelotvornom mehanizmu koji su formalno ili neformalno uspostavile jedna ili više susjednih država članica, pod uvjetom da je pristupanje tom mehanizmu dopušteno, ona ni u tom slučaju ne mora odabrati Mehanizam uspostavljen ovom Uredbom. Stoga se ovom Uredbom ne prelazi ono što je nužno za postizanje ciljeva tih prekograničnih regija za koje države članice nemaju djelotvorne mehanizme za uklanjanje postojećih pravnih prepreka,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

Opće odredbe

Članak 1. **Predmet**

1. Ovom se Uredbom utvrđuje mehanizam kojim se u jednoj državi članici, u pogledu prekogranične regije, omogućuje primjena pravnih odredaba iz druge države članice ako bi primjena njezinih pravnih odredaba činila pravnu prepreku kojom se sprječava provedba zajedničkog projekta („Mehanizam”).
2. Mehanizam se sastoji od jedne od sljedećih mjera:
 - (a) sklapanja Europske prekogranične obveze, koja je samoizvršna;
 - (b) sklapanja Europske prekogranične izjave za koju bi bio potreban zakonodavni postupak u državi članici.
3. Ovom Uredbom utvrđuju se i
 - (a) ustrojstvo i zadaće prekograničnih koordinacijskih točaka u državama članicama;
 - (b) koordinacijska uloga Komisije s obzirom na Mehanizam;
 - (c) pravna zaštita osoba s boravištem u prekograničnoj regiji u odnosu na Mehanizam.

Članak 2. **Područje primjene**

1. Ova Uredba primjenjuje se na prekogranične regije kako su definirane u članku 3. točki 1.

2. Ako država članica obuhvaća nekoliko teritorijalnih jedinica sa zakonodavnim ovlastima, ova se Uredba primjenjuje i na te teritorijalne jedinice, uključujući na odgovarajuća nadležna tijela ili pravne odredbe.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „prekogranična regija” znači područje obuhvaćeno susjednim regijama uz kopnenu granicu u dvije ili više država članica na razini regija NUTS 3;
- (2) „zajednički projekt” znači bilo koji dio infrastrukture s učinkom u predmetnoj prekograničnoj regiji ili usluga od općeg gospodarskog interesa koja se pruža u predmetnoj prekograničnoj regiji;
- (3) „pravna odredba” znači bilo koja pravna ili upravna odredba, pravilo ili upravna praksa koji se primjenjuju na zajednički projekt, neovisno o tome donosi li ih ili provodi zakonodavno ili izvršno tijelo;
- (4) „pravna prepreka” znači bilo koja pravna odredba u pogledu planiranja, razvoja, zapošljavanja osoblja, financiranja ili funkcioniranja zajedničkog projekta koja sprječava ostvarenje svojstvenog potencijala granične regije u prekograničnim odnosima;
- (5) „pokretač” znači dionik koji utvrđuje pravnu prepreku i pokreće Mehanizam podnošenjem zahtjeva za pokretanje;
- (6) „zahtjev za pokretanje” znači dokument koji izrađuju jedan ili više pokretača radi pokretanja Mehanizma;
- (7) „država članica koja preuzima odredbu” znači država članica na čijem će se državnom području primjenjivati jedna ili više pravnih odredaba iz države članice čija se odredba prenosi u skladu s predmetnom Europskom prekograničnom obvezom („obveza”) ili Europskom prekograničnom izjavom („izjava”) ili u kojoj će se, ako ne postoji odgovarajuća pravna odredba, uspostaviti *ad hoc* pravno rješenje;
- (8) „država članica čija se odredba prenosi” znači država članica čije će se pravne odredbe primjenjivati u državi članici koja preuzima odredbu u skladu s predmetnom obvezom ili izjavom;
- (9) „nadležno tijelo za preuzimanje” znači tijelo u državi članici koja preuzima odredbu koje je nadležno za prihvatanje primjene pravnih odredaba države članice čija se odredba prenosi na njezinu državnom području u skladu s predmetnom obvezom ili, u slučaju izjave, za preuzimanje obveze pokretanja zakonodavnog postupka koji je potreban za odstupanje od njezinih nacionalnih pravnih odredaba;
- (10) „nadležno tijelo za prenošenje” znači tijelo u državi članici čija se odredba prenosi koje je nadležno za donošenje pravnih odredaba koje će se primjenjivati u državi članici koja preuzima odredbu te za njihovu primjenu na svojem državnom području ili za oboje;
- (11) „područje primjene” znači područje u državi članici koja preuzima odredbu na kojem će se primjenjivati pravna odredba države članice čija se odredba prenosi ili *ad hoc* pravno rješenje.

Članak 4.

Mogućnosti država članica za uklanjanje pravnih prepreka

1. Država članica odlučuje se za Mehanizam ili za postojeće načine za uklanjanje pravnih prepreka koje sprječavaju provedbu zajedničkog projekta u prekograničnim regijama na određenoj granici s jednom ili više susjednih država članica.
2. Država članica može, u pogledu određene granice s jednom ili više susjednih država članica, odlučiti i da će se uključiti u postojeći djelotvoran način koji je formalno ili neformalno uspostavila jedna ili više susjednih država članica.
3. Države članice mogu primjenjivati Mehanizam i u prekograničnim regijama uz morske granice ili u prekograničnim regijama između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja ili jedne ili više prekomorskih zemalja i teritorija.
4. Države članice obavješćuju Komisiju o svakoj odluci donesenoj na temelju ovog članka.

Članak 5.

Prekogranične koordinacijske točke

1. Ako se odluči za Mehanizam, država članica uspostavlja jednu ili više prekograničnih koordinacijskih točaka na jedan od sljedećih načina:
 - (a) imenuje, na nacionalnoj ili regionalnoj razini ili na obje razine, prekograničnu koordinacijsku točku kao zasebno tijelo;
 - (b) uspostavlja prekograničnu koordinacijsku točku u okviru postojećeg tijela, na nacionalnoj ili regionalnoj razini;
 - (c) povjerava dodatne zadaće odgovarajućem tijelu kao nacionalnoj ili regionalnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki.
2. Države članice koje preuzimaju odredbe i države članice čije se odredbe prenose utvrđuju i sljedeće:
 - (a) je li prekogranična koordinacijska točka ili nadležno tijelo za preuzimanje / prenošenje ovlašteno sklopiti i potpisati obvezu te donijeti odluku o odstupanju od primjenjivog nacionalnog prava od datuma stupanja na snagu te obveze ili
 - (b) je li prekogranična koordinacijska točka ili nadležno tijelo za preuzimanje / prenošenje ovlašteno potpisati izjavu te u njoj službeno navesti da će nadležno tijelo za preuzimanje poduzeti sve što je potrebno u pogledu zakonodavnih ili ostalih akata koje nadležna zakonodavna tijela u toj državi članici trebaju donijeti do određenog roka.
3. Države članice obavješćuju Komisiju o imenovanim prekograničnim koordinacijskim točkama do datuma početka primjene ove Uredbe.

Članak 6.

Zadaće prekograničnih koordinacijskih točaka

1. Svaka prekogranična koordinacijska točka ima barem sljedeće zadaće:
 - (a) provodi postupak utvrđen u člancima 10. i 11.;
 - (b) koordinira izradu, potpisivanje, provedbu i praćenje svih obveza i izjava koje se odnose na državno područje njezine države članice;

- (c) izgrađuje i održava bazu podataka koja obuhvaća sve prekogranične koordinacijske točke koje se odnose na državno područje njezine države članice;
 - (d) surađuje s prekograničnim koordinacijskim točkama u susjednoj državi članici ili susjednim državama članicama, ako postoje, i s prekograničnim koordinacijskim točkama u drugim teritorijalnim jedinicama sa zakonodavnim ovlastima u svojoj ili drugoj državi članici;
 - (e) surađuje s Komisijom;
 - (f) podupire Komisiju u pogledu njezine baze podataka o obvezama i izjavama.
2. Svaka država članica ili svaka teritorijalna jedinica sa zakonodavnim ovlastima u toj državi članici može odlučiti da će predmetnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki povjeriti i sljedeće zadaće:
- (a) ako je primjenjivo, sklapanje obveza i izjava u skladu s člankom 16. stavkom 2. i člankom 17. stavkom 2.;
 - (b) pružanje potpore predmetnom pokretaču, na njegov zahtjev, među ostalim utvrđivanjem nadležnog tijela za preuzimanje u istoj državi članici ili nadležnog tijela za prenošenje u drugoj državi članici;
 - (c) obavljanje prethodne analize zahtjeva za pokretanje na zahtjev nadležnog tijela za preuzimanje koje se nalazi u drugoj državi članici i nema svoju prekograničnu koordinacijsku točku;
 - (d) praćenje provedbe svih obveza i izjava koje se odnose na državno područje njezine države članice;
 - (e) podsjećanje nadležnog tijela za preuzimanje na poštovanje rokova utvrđenih u predmetnoj obvezi ili izjavi i traženje odgovora u propisanom roku;
 - (f) obavješćivanje tijela koje nadzire nadležno tijelo za preuzimanje o svim propuštenim rokovima utvrđenima u predmetnoj obvezi ili izjavi.
3. Ako se barem jedna od nekoliko pravnih prepreka odnosi na pitanje zakonodavne nadležnosti na nacionalnoj razini, nacionalna prekogranična koordinacijska točka preuzima zadaće utvrđene u člancima od 9. do 17. i koordinaciju s relevantnom regionalnom prekograničnom koordinacijskom točkom ili točkama u istoj državi članici, osim ako je država članica odlučila da će zadaće utvrđene u člancima od 14. do 17. povjeriti nadležnom tijelu za preuzimanje na nacionalnoj razini.
4. Ako se niti jedna od pravnih prepreka ne odnosi na pitanje zakonodavne nadležnosti na nacionalnoj razini, nadležna regionalna prekogranična koordinacijska točka preuzima zadaće utvrđene u člancima od 9. do 17. i koordinaciju s drugom regionalnom prekograničnom koordinacijskom točkom ili točkama u istoj državi članici u slučajevima u kojima se zajednički projekt odnosi na više od jedne teritorijalne jedinice, osim ako je država članica odlučila da će zadaće utvrđene u člancima od 14. do 17. povjeriti nacionalnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki. Ta nadležna regionalna prekogranična koordinacijska točka obavješćuje nacionalnu prekograničnu koordinacijsku točku o svakom postupku u pogledu obveze i izjave.

Članak 7.

Koordinacijske zadaće Komisije

1. Komisija obavlja sljedeće koordinacijske zadaće:

- (a) surađuje s prekograničnim koordinacijskim točkama;
 - (b) objavljuje i ažurira popis svih nacionalnih i regionalnih prekograničnih koordinacijskih točaka;
 - (c) uspostavlja i održava bazu podataka o svim obvezama i izjavama.
2. Komisija donosi provedbeni akt u pogledu funkcioniranja baze podataka iz stavka 1. točke (c) i obrazaca koji se trebaju upotrebljavati pri podnošenju informacija prekograničnih koordinacijskih točaka o provedbi i o uporabi Mehanizma. Taj se provedbeni akt donosi u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 23. stavka 2.

POGLAVLJE II.

Postupak za sklapanje i potpisivanje obveze ili za potpisivanje izjave

Članak 8.

Izrada i podnošenje zahtjeva za pokretanje

1. Pokretač utvrđuje pravnu prepreku povezanu s planiranjem, razvojem, zapošljavanjem osoblja, financiranjem ili funkcioniranjem zajedničkog projekta.
2. Pokretač je jedno od sljedećeg:
 - (a) javno ili privatno tijelo odgovorno za pokretanje zajedničkog projekta ili za njegovo pokretanje i provedbu;
 - (b) jedno ili više lokalnih ili regionalnih tijela koja se nalaze u predmetnoj prekograničnoj regiji ili u toj regiji izvršavaju javne ovlasti;
 - (c) tijelo s pravnom osobnošću ili bez nje koje je uspostavljeno radi prekogranične suradnje i nalazi se u predmetnoj prekograničnoj regiji ili je barem djelomično obuhvaća, uključujući Europske grupacije za teritorijalnu suradnju u skladu s Uredbom (EZ) br. 1082/2006, euroregije, EU-regije i slična tijela;
 - (d) organizacija uspostavljena u ime prekograničnih regija u cilju promicanja interesa prekograničnih teritorija i olakšavanja umrežavanja sudionika i razmjene iskustava, kao što je Udruga europskih pograničnih regija, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* ili Srednjoeuropska služba za prekogranične inicijative ili
 - (e) nekoliko subjekata iz točaka od (a) do (d) zajedno.
3. Pokretač izrađuje zahtjev za pokretanje u skladu s člankom 9.
4. Pokretač podnosi zahtjev za pokretanje nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice koja preuzima odredbu i šalje primjerak nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice čija se odredba prenosi.

Članak 9.

Sadržaj zahtjeva za pokretanje

1. Zahtjev za pokretanje sadržava barem sljedeće elemente:
 - (a) opis zajedničkog projekta i njegova konteksta, odgovarajuće pravne prepreke u državi članici koja preuzima odredbu i obrazloženja za uklanjanje pravne prepreke;

- (b) popis posebnih pravnih odredaba države članice čija se odredba prenosi kojima se uklanja pravna prepreka ili, ako ne postoji odgovarajuća pravna odredba, prijedlog *ad hoc* pravnog rješenja;
 - (c) obrazloženje područja primjene;
 - (d) predviđeno trajanje ili, ako je opravdano, neograničeno trajanje;
 - (e) popis nadležnih tijela za preuzimanje;
 - (f) popis nadležnih tijela za prenošenje.
2. Područje primjene ograničeno je na minimum nužan za djelotvornu provedbu zajedničkog projekta.

Članak 10.

Prethodna analiza zahtjeva za pokretanje koju provodi država članica koja preuzima odredbu

1. Nadležna prekogranična koordinacijska točka analizira zahtjev za pokretanje. Ona surađuje sa svim nadležnim tijelima za preuzimanje i s nacionalnim ili, prema potrebi, drugim regionalnim prekograničnim koordinacijskim točkama u državi članici koja preuzima odredbu i s nacionalnom prekograničnom koordinacijskom točkom u državi članici čija se odredba prenosi.
2. U roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva za pokretanje nadležna prekogranična koordinacijska točka obavlja jednu ili više sljedećih aktivnosti o kojima se pokretač obavješćuje u pisanom obliku:
 - (a) obavješćuje pokretača da je zahtjev za pokretanje izrađen u skladu s člankom 9. i stoga je prihvatljiv;
 - (b) traži, prema potrebi, podnošenje revidiranog zahtjeva za pokretanje ili dodatnih posebnih informacija navodeći zašto i u kojem pogledu se zahtjev za pokretanje ne smatra dostatnim;
 - (c) obavješćuje pokretača o svojoj ocjeni da pravna prepreka ne postoji navodeći razloge te upućujući na pravne lijekove protiv te odluke u skladu s pravom države članice koja preuzima odredbu;
 - (d) obavješćuje pokretača o svojoj ocjeni da se pravna prepreka sastoji od jednog od slučajeva navedenih u članku 12. stavku 4. i opisuje obvezu nadležnog tijela za preuzimanje da izmijeni ili prilagodi tu pravnu prepreku;
 - (e) obavješćuje pokretača o svojoj ocjeni da se pravna prepreka sastoji od jednog od slučajeva iz članka 12. stavka 4. navodeći razloge zašto je odbila izmijeniti ili prilagoditi tu pravnu prepreku te upućujući na pravne lijekove protiv te odluke u skladu s pravom države članice koja preuzima odredbu;
 - (f) obvezuje se pokretaču da će pronaći rješenje za pravnu prepreku ili prepreke u roku od šest mjeseci potpisivanjem obveze s prekograničnom koordinacijskom točkom države članice čija se odredba prenosi ili s nadležnim tijelom za prenošenje koje je imenovala država članica čija se odredba prenosi ili predlaganjem *ad hoc* pravnog rješenja unutar pravnog okvira države članice koja preuzima odredbu.

3. U opravdanim slučajevima nadležno tijelo za preuzimanje može jednom produljiti rok iz stavka 2. točke (f) za najviše šest mjeseci te o tome obavješćuje pokretača i državu članicu čija se odredba prenosi, navodeći razloge pisanim putem.

Članak 11.

Prethodna analiza zahtjeva za pokretanje koju provodi država članica čija se odredba prenosi

Po primitku zahtjeva za pokretanje, nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice čija se odredba prenosi također obavlja zadaće iz članka 10. stavka 2. i može poslati svoje prethodne primjedbe nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice koja preuzima odredbu.

Članak 12.

Daljnje mjere na temelju prethodne analize zahtjeva za pokretanje

1. Ako nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice koja preuzima odredbu zatraži revidirani zahtjev za pokretanje ili dodatne posebne informacije, ona analizira revidirani zahtjev za pokretanje ili dodatne posebne informacije ili oboje i u roku od tri mjeseca od njihova primitka poduzima mjere kao da je zahtjev za pokretanje podnesen prvi put.
2. Ako nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice koja preuzima odredbu smatra da revidirani zahtjev za pokretanje još uvijek nije izrađen u skladu s člankom 10. ili da dodatne posebne informacije još nisu dostatne, ona, u roku od tri mjeseca od primitka revidiranog zahtjeva za pokretanje, pisanim putem obavješćuje pokretača o svojoj odluci o obustavi postupka. Ta odluka mora biti propisno obrazložena.
3. Ako je tijekom analize koju provodi nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice koja preuzima odredbu ili nadležno tijelo za preuzimanje donesen zaključak da se pravna prepreka opisana u zahtjevu za pokretanje temelji na nesporazumu ili krivom tumačenju mjerodavnog zakonodavstva ili na manjku informacija o mjerodavnom zakonodavstvu, postupak se prekida obavješćivanjem pokretača o ocjeni da pravna prepreka ne postoji.
4. Ako se pravna prepreka sastoji samo od upravne odredbe, pravila ili upravne prakse države članice koja preuzima odredbu ili od upravne odredbe, pravila ili upravne prakse koji se nedvojbeno razlikuju od odredbe donesene u skladu sa zakonodavnim postupkom i stoga se mogu mijenjati ili prilagođavati bez zakonodavnog postupka, nadležno tijelo za preuzimanje pisanim putem obavješćuje pokretača o odbijanju ili spremnosti da izmijeni ili prilagodi predmetnu upravnu odredbu, pravilo ili upravnu praksu u roku od osam mjeseci.
5. U opravdanim slučajevima nadležno tijelo za preuzimanje može jednom produljiti rok iz stavka 4. za najviše osam mjeseci te o tome obavješćuje pokretača i državu članicu čija se odredba prenosi, navodeći razloge pisanim putem.

Članak 13.

Izrada nacrtu obveze ili izjave

Nadležna prekogranična koordinacijska točka ili nadležno tijelo za preuzimanje države članice koja preuzima odredbu izrađuje nacrt obveze ili nacrt izjave u skladu s člankom 14. na temelju zahtjeva za pokretanje.

Članak 14.
Sadržaj nacrt obveze i nacrt izjave

1. Nacrt obveze sadržava barem sljedeće elemente:
 - (a) opis zajedničkog projekta i njegova konteksta, odgovarajuće pravne prepreke i obrazloženja za uklanjanje pravne prepreke;
 - (b) pravnu odredbu ili popis odredaba koje čine pravnu prepreku i koje se stoga ne primjenjuju na zajednički projekt;
 - (c) područje primjene;
 - (d) trajanje primjene i obrazloženje za to trajanje;
 - (e) nadležno tijelo ili nadležna tijela za preuzimanje;
 - (f) posebnu pravnu odredbu države članice čija se odredba prenosi koja se primjenjuje na zajednički projekt;
 - (g) prijedlog *ad hoc* pravnog rješenja, ako ne postoji odgovarajuća pravna odredba unutar pravnog okvira države članice čija se odredba prenosi;
 - (h) nadležno tijelo ili nadležna tijela za prenošenje;
 - (i) tijelo ili tijela države članice koja preuzima odredbu koja su nadležna za provedbu i praćenje;
 - (j) tijelo ili tijela države članice čija se odredba prenosi koja su predložena za zajedničko imenovanje za provedbu i praćenje;
 - (k) datum njezina stupanja na snagu.

Datum njezina stupanja na snagu iz točke (k) datum je kada ju je potpisala posljednja od dvije prekogranične koordinacijske točke ili posljednje od dva nadležna tijela ili datum njezina priopćavanja pokretaču.

2. Uz elemente navedene u stavku 1. nacrt obveze sadržava i datum primjene koji može biti:
 - (a) isti datum kao datum njezina stupanja na snagu;
 - (b) utvrđen s retroaktivnim učinkom;
 - (c) odgođen do datuma u budućnosti.
3. Uz elemente navedene u stavku 1. nacrt obveze sadržava i službenu izjavu o datumu ili datumima do kojih svako nadležno tijelo za preuzimanje podnosi odgovarajućem zakonodavnom tijelu službeni prijedlog kako bi se nacionalne pravne odredbe izmijenile na odgovarajući način.

Datum iz prvog podstavka ne smije biti kasniji od dvanaest mjeseci nakon sklapanja izjave.

Članak 15.
Dostavljanje nacrt obveze ili nacrt izjave

1. Ako nadležno tijelo za preuzimanje izradi nacrt obveze ili nacrt izjave, ono taj nacrt dostavlja nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice koja preuzima odredbu:

- (a) u roku od najviše tri mjeseca od dostavljanja informacija iz članka 10. stavka 2. ili članka 12. stavaka 1. i 2.;
 - (b) u roku od najviše šest mjeseci u skladu s člankom 12. stavcima 4. i 5.
- 2. Ako nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice koja preuzima odredbu izradi nacrt obveze ili nacrt izjave ili ako ih je zaprimila od nadležnog tijela za preuzimanje, ona taj nacrt dostavlja nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice čija se odredba prenosi u rokovima iz stavka 1. točke (a) ili (b).
- 3. U oba slučaja primjerak se dostavlja na znanje pokretaču.

Članak 16.

Zadaje države članice čija se odredba prenosi pri sklapanju i potpisivanju obveze ili pri potpisivanju izjave

- 1. Nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice čija se odredba prenosi pregledava nacrt obveze ili nacrt izjave zaprimljen u skladu s člankom 15. te, u roku od najviše tri mjeseca nakon primitka nacrta i nakon savjetovanja s nadležnim tijelima za prenošenje, poduzima jednu ili više sljedećih mjera:
 - (a) daje suglasnost za nacrt obveze ili nacrt izjave, potpisuje dva izvorna primjerka te jedan vraća nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice koja preuzima odredbu;
 - (b) daje suglasnost za nacrt obveze ili nacrt izjave nakon ispravljanja ili dopune informacija iz članka 14. stavka 1. točaka (f) i (h), potpisuje dva izvorna primjerka revidiranog nacrta obveze ili nacrta izjave te jedan vraća nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice koja preuzima odredbu;
 - (c) odbija potpisati nacrt obveze ili nacrt izjave te dostavlja detaljno obrazloženje nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice koja preuzima odredbu;
 - (d) odbija potpisati nacrt obveze ili nacrt izjave te šalje natrag nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice koja preuzima odredbu nacrt kako je izmijenjen u pogledu informacija iz članka 14. stavka 1. točaka (c), (d) i, prema potrebi, (g), kao i informacija iz članka 14. stavka 2. za nacrt obveze, uz obrazloženje izmjena.
- 2. U državama članicama u kojima nadležno tijelo za prenošenje potpisuje obvezu ili izjavu, nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice čija se odredba prenosi šalje, u skladu sa stavkom 1. točkama (a) i (b), dva izvorna primjerka koja je potpisalo nadležno tijelo za prenošenje.
- 3. Ako država članica čija se odredba prenosi daje suglasnost za potpisivanje obveze ili izjave u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili (b), ona, uz to, izričito potvrđuje ili odbija da nadležno tijelo ili tijela koja su predložena za zajedničko imenovanje za provedbu i praćenje obveze ili izjave u skladu s člankom 14. stavkom 1. točkom (j) preuzmu te zadaje koje se provode u području primjene.

Članak 17.

Zadaje države članice koja preuzima odredbu pri sklapanju i potpisivanju obveze ili pri potpisivanju izjave

1. Nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice koja preuzima odredbu pregledava odgovor koji dostavlja nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice čija se odredba prenosi i poduzima, u roku od najviše jednog mjeseca od njegova primitka, jednu ili više sljedećih mjera, koje pisanim putem dostavlja nadležnom tijelu za prenošenje:
 - (a) u slučaju iz stavka 2. točke (a), dovršava obvezu ili izjavu, potpisuje dva izvorna primjerka te jedan vraća na potpis nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice čija se odredba prenosi;
 - (b) u slučaju iz stavka 2. točke (b), izmjenjuje obvezu ili izjavu u pogledu informacija iz nacrtu obveze ili nacrtu izjave obuhvaćenih člankom 14. stavkom 1. točkama (f) i (h) na odgovarajući način, dovršava obvezu ili izjavu, potpisuje dva izvorna primjerka te jedan vraća na potpis nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice čija se odredba prenosi;
 - (c) u slučaju iz stavka 2. točke (c), obavješćuje pokretača i Komisiju i dodaje obrazloženje koje je utvrdilo nadležno tijelo za prenošenje;
 - (d) u slučaju iz stavka 2. točke (d), razmatra izmjene i postupka u skladu s točkom (b) ovog stavka ili pokreće drugi postupak iz članka 9. navodeći zašto nadležno tijelo za preuzimanje nije moglo prihvatiti neke ili sve izmjene.
2. Po primitku obveze ili izjave, koju je potpisala i nadležna prekogranična koordinacijska točka ili nadležno tijelo za prenošenje u slučajevima iz stavka 1. točaka (a) ili (b) ili, ako je nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice čija se odredba prenosi dala pozitivan odgovor u okviru drugog postupka iz stavka 1. točke (d), nadležna prekogranična koordinacijska točka države članice koja preuzima odredbu:
 - (a) dostavlja konačnu obvezu ili izjavu pokretaču;
 - (b) dostavlja drugi izvorni primjerak nadležnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice čija se odredba prenosi;
 - (c) šalje primjerak svim nadležnim tijelima za preuzimanje;
 - (d) šalje primjerak koordinacijskoj točki na razini Unije i
 - (e) traži od nadležne službe odgovorne za službene objave u državi članici koja preuzima odredbu da objavi obvezu ili izjavu.

POGLAVLJE III.

Provedba i praćenje obveza i izjava

Članak 18.

Provedba obveze

1. Informacije iz članka 17. stavka 2. točke (c) koje se šalju svim predmetnim nadležnim tijelima za preuzimanje popraćene su rasporedom prema kojem svako od tih tijela, prema potrebi, izmjenjuje svaki upravni akt donesen u skladu s primjenjivim pravom u pogledu zajedničkog projekta i donosi svaki upravni akt koji

je nužan za primjenu obveze na zajednički projekt kako bi se na njega mogla primijeniti pravna odredba države članice čija se odredba prenosi ili *ad hoc* pravno rješenje.

2. Primjerak rasporeda šalje se nacionalnoj i, prema potrebi, regionalnoj prekograničnoj koordinacijskoj točki države članice koja preuzima odredbu.
3. Svi upravni akti iz stavka 1. donose se i dostavljaju pokretaču, posebno javnom ili privatnom tijelu koje je odgovorno za pokretanje zajedničkog projekta ili za njegovo pokretanje i provedbu, u skladu s nacionalnim pravom koje se primjenjuje na takve upravne akte.
4. Nakon donošenja svih upravnih akata povezanih s predmetnim zajedničkim projektom, prekogranična koordinacijska točka države članice koja preuzima odredbu obavješćuje prekograničnu koordinacijsku točku države članice čija se odredba prenosi i koordinacijsku točku na razini Unije.
5. Prekogranična koordinacijska točka države članice čija se odredba prenosi obavješćuje, prema potrebi, nadležna tijela za prenošenje.

Članak 19.

Provedba izjave

1. Svako nadležno tijelo za preuzimanje navedeno u izjavi iz članka 14. stavka 3. dostavlja odgovarajućem zakonodavnom tijelu do datuma utvrđenog u potpisanoj izjavi službeni prijedlog kako bi se nacionalne pravne odredbe izmijenile na odgovarajući način.
2. Ako se datum utvrđen u potpisanoj izjavi ne može ispoštovati, posebno zbog predstojećih izbora za nadležno zakonodavno tijelo, nadležno tijelo za preuzimanje pisanim putem obavješćuje pokretača kao i nadležnu prekograničnu koordinacijsku točku države koja preuzima odredbu i države čija se odredba prenosi.
3. Nakon podnošenja službenog prijedloga odgovarajućem zakonodavnom tijelu, odgovarajuće nadležno tijelo za preuzimanje pisanim putem obavješćuje pokretača kao i nadležnu prekograničnu koordinacijsku točku države koja preuzima odredbu i države čija se odredba prenosi o praćenju u predmetnom zakonodavnom tijelu i to čini svakih šest mjeseci od datuma podnošenja službenog prijedloga.
4. Nakon stupanja na snagu zakonodavnog akta o izmjeni i/ili njegove objave u službenom listu, svako nadležno tijelo za preuzimanje izmjenjuje sve upravne akte donesene u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom u pogledu zajedničkog projekta i donosi sve upravne akte koji su nužni za primjenu izmijenjenih pravnih odredaba na zajednički projekt.
5. Svi upravni akti iz stavka 4. donose se i dostavljaju pokretaču, posebno ako je pokretač javno ili privatno tijelo koje je odgovorno za pokretanje zajedničkog projekta ili za njegovo pokretanje i provedbu, u skladu s nacionalnim pravom koje se primjenjuje na takve upravne akte.
6. Nakon donošenja svih upravnih akata povezanih s predmetnim zajedničkim projektom, prekogranična koordinacijska točka države članice koja preuzima odredbu obavješćuje prekograničnu koordinacijsku točku države članice čija se odredba prenosi i koordinacijsku točku na razini Unije.

7. Prekogranična koordinacijska točka države članice čija se odredba prenosi obavješćuje, prema potrebi, nadležna tijela za prenošenje.

Članak 20.

Praćenje obveza i izjava

1. Na temelju upravnih akata iz članka 18. stavka 1. i članka 19. stavka 4., države članice koje preuzimaju odredbe i države članice čije se odredbe prenose odlučuju hoće li praćenje primjene obveze ili nacionalnog zakonodavstva izmijenjenog u skladu s izjavom povjeriti tijelima države članice čija se odredba prenosi, posebno zbog njihove stručnosti za pravne odredbe koje se prenose, ili tijelima države članice koja preuzima odredbu.
2. Ako se praćenje primjene prenesenih pravnih odredaba povjeri tijelima države članice čija se odredba prenosi, država članica koja preuzima odredbu odlučuje, u dogovoru s državama članicama čije se odredbe prenose, hoće li tijela države članice čija se odredba prenosi postupati, u pogledu adresata zadaća praćenja, u korist i u ime nadležnih tijela države članice koja preuzima odredbu ili u njihovu korist, ali u svoje ime.

POGLAVLJE IV.

Pravna zaštita od primjene i praćenja obveza i izjava

Članak 21.

Pravna zaštita od primjene obveze ili izjave

1. Svaka osoba koja ima boravište na državnom području obuhvaćenom obvezom ili izjavom, ili koja se, iako nema boravište na tom području, koristi uslugom od općeg gospodarskog interesa koja se pruža na tom području („osoba s boravištem u prekograničnoj regiji”), a koja smatra da joj je nanesena šteta zbog činjenja ili propusta koji su posljedica primjene pravne odredbe države članice čija se odredba prenosi, u skladu s obvezom ili izjavom, ima pravo tražiti pravnu zaštitu pred sudovima države članice koja preuzima odredbu.
2. Međutim, za pravnu zaštitu od upravnih akata donesenih u skladu s člankom 18. stavkom 3. i člankom 19. stavkom 5. isključivo su nadležni sudovi države članice čija su nadležna tijela donijela upravni akt.
3. Ničime u ovoj Uredbi građani se ne lišavaju prava na ostvarivanje svojih nacionalnih ustavnih prava na žalbu protiv tijela koja su stranke obveze u pogledu:
 - (a) upravnih odluka u pogledu aktivnosti koje se obavljaju u skladu s obvezom;
 - (b) pristupa uslugama na njihovu vlastitom jeziku i
 - (c) pristupa informacijama.

U tim slučajevima nadležni su sudovi države članice iz čijeg ustava proizlazi pravo na žalbu.

Članak 22.

Pravna zaštita od praćenja obveza i izjava

1. Ako je nadležno tijelo za prenošenje prihvatilo zadaću praćenja primjene pravnih odredaba države članice čije se odredbe prenose u relevantnom području i može djelovati u svoje ime prema osobama s boravištem u prekograničnoj regiji države članice koja preuzima odredbu, za pravnu zaštitu od činjenja ili propusta tog tijela nadležni su sudovi države članice u kojoj te osobe imaju zakonito boravište.
2. Ako je nadležno tijelo za prenošenje prihvatilo zadaću praćenja primjene pravnih odredaba države članice koja preuzima odredbe na državnom području te države, ali ne može djelovati u svoje ime prema osobama s boravištem u prekograničnoj regiji, za pravnu zaštitu od činjenja ili propusta tog tijela nadležni su samo sudovi države članice koja preuzima odredbu, uključujući za osobe koje imaju zakonito boravište u državi članici čija se odredba prenosi.

POGLAVLJE V. Završne odredbe

Članak 23.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Koordinacijski odbor za europske strukturne i investicijske fondove osnovan člankom 108. stavkom 1. Uredbe (EU) br. [nova Uredba o zajedničkim odredbama]. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 24.

Provedbene odredbe u državama članicama

1. Države članice donose prema potrebi takve odredbe kako bi osigurale djelotvornu primjenu ove Uredbe.
2. Do datuma početka primjene ove Uredbe države članice na odgovarajući način obavješćuju Komisiju o svim odredbama donesenima u skladu sa stavkom 1.
3. Komisija objavljuje informacije zaprimljene od država članica.

Članak 25.

Izvješćivanje

Do dd. mm. gggg. [tj. prvog dana mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe + pet godina; ispunjava Ured za publikacije], Komisija dostavlja Europskom parlamentu, Vijeću i Odboru regija izvješće u kojem se ocjenjuje primjena ove Uredbe na temelju pokazatelja o njezinoj djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, europskoj dodanoj vrijednosti i prostoru za pojednostavljenja.

Članak 26.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od [prvog dana mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe + jedna godina; ispunjava Ured za publikacije].

Međutim, članak 24. primjenjuje se od [prvog dana mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe; ispunjava Ured za publikacije].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu,

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*